

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2010

Utgiven i Helsingfors den 1 juni 2010

Nr 444—451

INNEHÅLL

Nr		Sidan
444	Statsrådets förordning om miljöskyddskrav för distributionsstationer för flytande bränslen	1645
445	Statsrådets förordning om miljöskyddskrav för energiproducerande enheter med en bränsleeffekt som understiger 50 megawatt	1651
446	Statsrådets förordning om ändring av 10 § i miljöskyddsförordningen	1667
447	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om begränsning av utsläpp av svaveldioxid och kväveoxider samt partikelutsläpp från förbränningsanläggningar och gasturbiner med en bränsleeffekt på minst 50 megawatt	1668
448	Statsrådets förordning om miljöskyddskrav för asfaltstationer	1669
449	Arbets- och näringsministeriets förordning om ändring av arbets- och näringsministeriets förordning om givande av arbetskraftspolitiskt utlåtande och om uppgifter som ska antecknas i utlåtandet	1674
450	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om märkesdistrikt och högsta tillåtna antal renar . .	1675
450	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om märkesdistrikt och högsta tillåtna antal renar (Översättning till samiska)	1677
451	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om vissa förordningar av jord- och skogsbruksministeriet	1679

Nr 444

Statsrådets förordning

om miljöskyddskrav för distributionsstationer för flytande bränslen

Given i Helsingfors den 27 maj 2010

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från miljöministeriet, föreskrivs med stöd av 12 och 65 § i miljöskyddslagen av den 4 februari 2000 (86/2000), sådana de lyder i lag 253/2010:

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på distributionsstationer för flytande bränslen vars bränslecisterner har en total volym på minst 10 m³. Förordningen tillämpas som minimikrav för miljöskyddet på verksamhet för vilken det behövs tillstånd enligt 28 § i miljöskyddslagen (86/2000). Den tillämpas även på verksamhet som registreras med stöd av 65 § i miljöskyddslagen.

Förordningen tillämpas också som minimikrav för miljöskyddet på distributionsstationer och på distributionsställen på försvarsmaktens och andra aktörers bil- eller maskindepåer, när den totala volymen hos bränsle-

cisternerna är under 10 m³ och distributionsstationen eller distributionsstället befinner sig på ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde och verksamheten kan orsaka risk för förorening av grundvatten.

Förordningen tillämpas inte på distributionsstationer för flytgas eller naturgas.

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *distributionsstation* ett sådant ställe med distributionsanordningar, cisterner för flytande bränsle och eventuella service- och tvätthallar samt andra byggnader, där bränsle

säljs eller överläts huvudsakligen till bränsle för motorfordon eller motorbåtar,

2) *distributionsställe* en distributionsplats för flytande bränslen som till sin storlek och cisternvolym är mindre än en distributionsstation och som finns separat eller i samband med annan affärsverksamhet,

3) *flytande bränsle* brännbar vätska som används som bränsle i motordrivna fordon eller motorbåtar,

4) *distributionsområde* område, kaj eller brygga där distributionsanordningarna finns och där motordrivna fordon stannar eller motorbåten förtöjs för påfyllning av bränsle,

5) *cisternernas påfyllningsplats* det område runt bränslecisternernas påfyllningsrör där tankbilen stannar för överföring av bränsle från tankbilen till lagercisternen,

6) *dubbelmantlad cistern* en cistern som runt en tät inre cistern av stål har en tät, slutna mantel av stål och där den yttre manteln når åtminstone lika högt som den högsta möjliga nivån på vätskeytan i den inre cisternen,

7) *befintlig distributionsstation* en distributionsstation som är i drift när denna förordning träder i kraft, eller en distributionsstation vars ansökan om miljötillstånd har kungjorts innan denna förordning träder i kraft,

8) *ny distributionsstation* en annan distributionsstation än en sådan som avses i 7 punkten.

3 §

Innehållet i registreringsanmälan

En anmälan som avses i 65 § i miljöskyddslagen ska innehålla

1) verksamhetsutövarens namn och kontaktinformation,

2) distributionsstationens kontaktinformation och läge samt uppgifter om stationens omgivning,

3) uppgifter om planläggningen av området,

4) uppgifter om distributionsstationens verksamhet,

5) uppgifter om distributionsstationens miljötillstånd samt om andra gällande tillstånd, avtal, beslut och anmälningar,

6) uppgifter om distributionsstationens tekniska konstruktioner,

7) uppgifter om behandlingen av avloppsvatten och regn- och smältvatten (*dagvatten*) samt om utsläpp i vatten eller avlopp,

8) uppgifter om utsläpp i luften,

9) uppgifter om det avfall som verksamheten ger upphov till och om avfallshanteringen,

10) uppgifter om riskhantering, övervakning och kvalitetssäkring.

4 §

Plats för verksamheten

Distributionsstationen ska placeras i enlighet med kraven i 6 och 30 § i miljöskyddslagen. Platsen ska dessutom vara sådan att grundvattnets eller ytvattnets höjd inte orsakar skada på bränslecisternerna, bränslets överföringsanordningar, markens eller grundvattnets skydds konstruktioner eller för avloppssystemet.

5 §

Distributionsstationernas tekniska konstruktion

Bestämmelser om distributionsstationernas tekniska konstruktion finns i lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor (390/2005) och i handels- och industriministeriets beslut om hantering och upplagring av farliga kemikalier på distributionsstation (415/1998).

Anordningar och konstruktionsdelar som är avsedda för lagring och hantering av flytande bränslen ska överensstämma med kraven i standard SFS 3352 eller andra krav av motsvarande nivå som gäller distributionsstationer och anordningar i anslutning till dem. Dessutom ska distributionsstationernas tekniska konstruktion inspekteras i enlighet med byggbestämmelserna och kemikaliesäkerhetsföreskrifterna samt de standardiserade anvisningarna i respektive arbetsskede och innan stationen tas i bruk.

6 §

Skydd av mark och grundvatten

Bränslecisterner ska vara täta till sin kon-

struktion och tåla mekanisk och kemisk påfrestning. Cisternerna ska skyddas mot korrosion och de ska vara i gott skick.

Distributionsstationernas bränslecisterner ska vara dubbelmantlade och försedda med ett läckagedetektorsystem.

Bränslerörsystemet får inte släppa igenom kolväten eller andra beståndsdelar i bränslet och det ska korrosionsskyddas. Rörsystemet ska installeras och skyddas så att det tål mekanisk och kemisk påfrestning.

Avloppsledningssystemet och till det anslutna inspektionsbrunnar, sandavskiljare och oljeavskiljare samt de tätningar som används i fogarna ska tåla bränslets kemiska inverkan. En tvätthalls golv, sandavskiljare och avlopp ska tåla inverkan av de tvättmedel som används. Avloppssystemet ska installeras så att det tål mekanisk påfrestning.

Cisternernas påfyllningsplats och distributionsområde ska ha en permanentbeläggning som anges i standard SFS 3352 eller någon annan permanentbeläggning av motsvarande nivå. Marken på områdena ska tätas så att bränslen och andra sådana ämnen som hantearas på distributionsstationen och som medför risk för förorening av miljön inte läcker ut i marken och grundvattnet.

Marken vid cisternernas påfyllningsplats och på distributionsområdet ska göras så bärande att fordonens vikt inte orsakar sättningar eller skadar de underjordiska rörsystemen och skyddskonstruktionerna.

7 §

Behandling och avledning av oljehaltigt spillvatten

Avloppen från distributionsområdet, cisternernas påfyllningsplats, de underjordiska tätningsslagrens dränering och andra ställen där bränsleavrinning kan förekomma ska ledas till en oljeavskiljare. Avloppet från tvätthallens och servicehallens golvbrunnar ska ledas till en egen oljeavskiljare. De oljeavskiljare som används ska förses med ett larmsystem som anger när oljeträget är fullt. Larmsystemet ska kunna följas oavbrutet.

Om det utgående vattnet från en oljeavskiljare leds till ett avlopp eller en sluten behå-

lare, ska det behandlas i en oljeavskiljare av klass II enligt standard SFS-EN-858-1 så att kolvätehalten i det utgående vattnet är under 100 mg/l.

Om det utgående vattnet från en oljeavskiljare inte leds till ett avlopp, ska det behandlas i en oljeavskiljare av klass I enligt standard SFS-EN-858-1 så att kolvätehalten i det utgående vattnet är under 5 mg/l. Efter det kan vattnet ledas till ett dagvattenavlopp eller i vattendrag.

I avloppet ska det omedelbart efter oljeavskiljaren finnas en provtagningsbrunn med avstängningsventil genom vilken distributionsstationens avloppsvatten kan förhindras att rinna ut i vattentjänstverkets avlopp eller i något annat av distributionsstationens utsläppsställen för avloppsvatten. Provtagningsbrunnen med avstängningsventil ska placeras, märkas och skyddas så att man har obehindrat tillträde till den. Avstängningsventilen ska utan dröjsmål kunna stängas under alla förhållanden.

8 §

Behandling och avledning av annat avloppsvatten

Distributionsstationens hushållsavloppsvatten ska avledas till vattentjänstverkets avlopp. Bestämmelser om behandlingen av hushållsavloppsvatten i områden utanför avlopps nätet finns i statsrådets förordning om behandling av hushållsavloppsvatten i områden utanför vattenverkens avlopps nät (542/2003).

Dagvatten från distributionsstationens gårdsplan ska hindras att rinna ner i oljeavskiljarna.

9 §

Begränsning av utsläpp i luften

De bensinångor som bildas vid påfyllning av distributionsstationens bensincisterner ska återvinnas så att målreferensvärdet för den totala årliga förlusten av bensin enligt statsrådets beslut om begränsning av utsläpp av

flyktiga organiska föreningar vid upplagring och distribution av bensin (468/1996) iakttas.

10 §

Bullerbekämpning

Förebyggandet av bullerskador från distributionsstationen och trafiken i anslutning till den ska beaktas vid placeringen och planeringen av verksamheten. Bestämmelser om riktvärden för bullernivån finns i statsrådets beslut om riktvärden för bullernivå (993/1992).

11 §

Avfallshantering

Avfallshanteringen vid en distributionsstation ska ordnas i enlighet med avfallslagen (1072/1993) och de förordningar som har utfärdats med stöd av dem så att verksamheten inte medför nedskräpning av miljön, förorening av marken eller olägenhet för hälsan eller miljön. Det ska då särskilt ses till att

1) återvinningsbart avfall insamlas separat från annat avfall och sänds för återvinning,

2) problemavfall och annat miljöfarligt avfall uppsamlas och hålls avskilt från varandra, sorteras, förpackas och märks enligt sina egenskaper samt lagras i ett övertäckt eller på annat sätt vattentätt utrymme på ett ogenomträngligt underlag,

3) mängden botten slam i oljeavskiljaren och oljeskiktets tjocklek mäts minst en gång om året och slammet och oljan vid behov avlägsnas samt förs till ändamålsenlig behandling,

4) olje- och annat problemavfall förs till ändamålsenlig behandling minst en gång om året,

5) ett transportdokument för transport av problemavfall upprättas enligt vad som föreskrivs i statsrådets beslut om uppgifter som skall lämnas om problemavfall samt om förpackning och märkning av problemavfall (659/1996),

6) problemavfall och annat avfall sänds för återvinning eller behandling till en anläggning som enligt miljötillståndet får ta emot sådant avfall.

12 §

Periodisk besiktning av anordningar och konstruktioner

Skicket och funktionsdugligheten hos anordningarna på en distributionsstation ska besiktas periodiskt. De protokoll som upprättas över besiktningen ska förvaras och vid behov visas upp för tillsynsmyndigheten. Fel och brister som kan orsaka risk för förorening av miljön ska avhjälpas utan dröjsmål.

Skicket hos beläggningen på distributions- och påfyllningsområdet ska inspekteras regelbundet minst en gång om året. Vid inspektionen ska uppmärksamhet fästas särskilt vid att området kring distributionsanordningen är ogenomträngligt samt vid de sättningar som syns på distributionsområdet. Skador och brister som konstateras vid inspektionen ska avhjälpas utan dröjsmål.

13 §

Exceptionella situationer

Verksamhetsutövaren ska utan dröjsmål vidta de korrigerings- eller bekämpningsåtgärder som en störning eller annan exceptionell situation förutsätter i syfte att förhindra förorening av miljön och minimera miljöpåverkan. En utredning av effekterna av en exceptionell situation ska vid behov inledas i den omfattning som situationen förutsätter på det sätt som avtalas med den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten. Efter exceptionella situationer ska korrigerande åtgärder klarläggas för att liknande fall inte ska uppkomma.

För exceptionella situationer ska det på distributionsstationen finnas tillräckligt med redskap för förstahandssläckning och bekämpning av läckor. I distributionsanordningarnas närhet ska det finnas nödkoppling samt anvisningar för tillvägagångssättet vid läckor och eldsvådor.

I 62 § i miljöskyddslagen finns bestämmelser om anmälningsskyldighet vid exceptionella situationer, och i 64 § i samma lag finns bestämmelser om föreskrifter som ska meddelas med anledning av en anmälan.

14 §

Kontroll av verksamheten och dess verkningar

Verksamhetsutövaren ska på distributionsstationen ordna driftskontroll, kontroll av utsläpp och kontroll av miljöpåverkan.

Cisternerna ska förses med ett mätsystem för bränslenivån som fortlöpande kan följas. I syfte att upptäcka eventuella läckage ska den uppmätta bränslemängden jämföras med mängden enligt försäljningsbokföringen.

Alarm från läckagedetektorn i den dubbelmantlade cisternens mellanrum, detektorn i oljeavskiljarens oljetråg samt från eventuella läckagedetektorer i skyddskonstruktionerna i marken ska vara kopplade till fortlöpande övervakning eller ett sådant larmsystem som fortlöpande kan följas.

Verksamhetsutövaren ska sörja för service och underhåll av stationens konstruktioner och anordningar, såsom bränslecisternerna och bränslerörsystemen, olje- och bensinavskiljarna, bränsledistributionsanordningarna samt larmsystemet, på ett sådant sätt att det vid användningen av dem inte uppkommer fel eller förändringar som medför risk för förorening av miljön.

Cisternernas besiktningssprotokoll ska bevaras och på begäran visas upp för den kommunala miljövårdsmyndigheten.

15 §

Kvalitetssäkring i samband med viktiga arbetskedan

Alla arbetskedan som gäller planering eller byggande av en distributionsstation eller installation av anordningar vid en station ska utföras med särskild omsorgsfullhet.

Vid installation av tätningskonstruktioner i marken samt andra skyddskonstruktioner ska en kvalificerad och erfaren entreprenör anlitas. Den som övervakar arbetet ska ha tillräcklig sakkunskap och vara oavhängig. Övervakaren ansvarar för att de kvalitetssäkringstest och täthetsprov som hänför sig till installationerna genomförs och dokumenteras noggrant.

Över sådana arbetskedan som är synnerligen krävande med tanke på miljöskyddet ska

det upprättas en kvalitetssäkringsutredning enligt punkt 8.1 i del A1 i Finlands byggbestämmelsesamling. En utredning ska upprättas över åtminstone följande arbetskedan:

1) planen för fogningsarbetet i anslutning till tätningskonstruktionerna,

2) fogningen av tätningskonstruktionerna, skyddandet av konstruktionerna mot stenar samt fogningen av de genomföringar som görs i konstruktionerna,

3) installering, förankring och täckning av cisterner,

4) kompaktering av fyllningslagren så att de är bärande,

5) installation och stödjande samt anslutning av rörsystemet,

6) installering av avlopp och brunnar,

7) installering av observationsrör för porluft i marken samt grundvatten.

De protokoll som upprättas över inspektionerna och kvalitetssäkringsutredningen ska bevaras och på begäran visas upp för den kommunala miljövårdsmyndigheten.

16 §

Bokföring

Verksamhetsutövaren ska föra bok över distributionsstationens verksamhet. Ett sammandrag av bokföringen ska bevaras fem år och på begäran visas upp för den kommunala miljövårdsmyndigheten.

I bokföringen ska åtminstone följande antecknas:

1) uppgifter om inspektion av larmsystemen, beläggningar, cisterner och observationsbrunnar i anslutning till dräneringen och om eventuella reparationsarbeten,

2) uppgifter om inspektion av oljeavskiljningsbrunnarna och om den mängd olja och oljehaltig sand som avlägsnats,

3) uppgifter om mängden problemavfall som verksamheten givit upphov till och om vart avfallet har förts,

4) uppgifter om överlåtelse av flytande bränsle och om påfyllning av cisternerna,

5) uppgifter om störningar och olycksituationer,

6) uppgifter om kontroll av verksamheten och av dess verkningar,

7) uppgifter om utbildning av personalen.

17 §

Meddelande om nedläggning av verksamheten

Verksamhetsutövaren ska underrätta den kommunala miljövårdsmyndigheten om att verksamheten vid distributionsstationen läggs ned och lägga fram en plan för hur distributionsstationens konstruktioner ska avlägsnas samt för hur eventuell förorening av marken och grundvattnet klarläggs.

18 §

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2010.

Denna förordning tillämpas på verksamheten vid befintliga distributionsstationer från och med den tidpunkt då

- 1) miljötillstånd för väsentlig ändring av distributionsstationens verksamhet ska sökas med stöd av 28 § 3 mom. i miljöskyddslagen,
- 2) en ansökan om justering av tillståndsvillkoren ska göras i enlighet med 55 § 2 mom. i miljöskyddslagen, eller
- 3) ett miljötillstånd behöver ändras med stöd av 58 § 1 mom. i miljöskyddslagen.

Helsingfors den 27 maj 2010

Bostadsminister *Jan Vapaavuori*

Trots vad som föreskrivs i 2 mom. tillämpas denna förordning på de distributionsstationer som avses i momentet i fråga dock senast från och med den 1 januari 2020.

Bestämmelserna i 4 §, 5 § 2 mom., 6 § 2 och 3 mom. samt 7 § 3 mom. i denna förordning tillämpas dock på befintliga distributionsstationer först när distributionsstationens verksamhet ändras väsentligt på det sätt som avses i 28 § 3 mom. i miljöskyddslagen. Härvid förfaller miljötillståndet i enlighet med 30 § 2 mom. i miljöskyddslagen, och myndigheten registrerar distributionsstationen i datasystemet för miljövårdsinformation.

När denna förordning träder i kraft förfaller en sådan anhängig miljötillståndsansökan för en distributionsstation som inte har kungjorts, och myndigheten registrerar verksamheten i datasystemet för miljövårdsinformation samt underrättar verksamhetsutövaren om detta, utom i fråga om verksamhet som avses i 30 § 4 mom. i miljöskyddslagen.

En sådan tillståndsansökan för en distributionsstation som är anhängig när denna förordning träder i kraft och som har kungjorts ska behandlas enligt de bestämmelser som gällde vid denna förordnings ikraftträdande, och denna förordning ska tillämpas på verksamheten i enlighet med 2, 3 och 4 mom.

Konsultative tjänsteman Anneli Karjalainen

Nr 445

Statsrådets förordning**om miljöskyddskrav för energiproducerande enheter med en bränsleeffekt som understiger 50 megawatt**

Given i Helsingfors den 27 maj 2010

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från miljöministeriet, föreskrivs med stöd av 12 och 65 § i miljöskyddslagen av den 4 februari 2000 (86/2000), sådana de lyder i lag 253/2010:

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på energiproducerande enheter som använder fast, flytande eller gasformigt bränsle och vars bränsleeffekt är

1) minst 5 megawatt men mindre än 50 megawatt, och

2) minst 1 megawatt men mindre än 5 megawatt, om den energiproducerande enheten är belägen på samma anläggningsområde som andra enheter och deras sammanlagda bränsleeffekt överskrider 5 megawatt eller om den utgör en del av sådan verksamhet som annars omfattas av miljötillståndsplikt.

Förordningen tillämpas som minimikrav för miljöskyddet på verksamhet för vilken det behövs tillstånd enligt 28 § i miljöskyddslagen (86/2008). Den tillämpas även på verksamhet som registreras med stöd av 65 § i miljöskyddslagen.

Förordningen tillämpas inte på

1) anläggningar på vilka statsrådets förordning om avfallsförbränning (362/2003) tillämpas,

2) anläggningar där förbränningsprodukterna används direkt för uppvärmning, tork-

ning eller behandling av föremål eller material, såsom uppvärmningsugnar och ugnar för värmebehandling,

3) efterförbränningsanläggningar, som är avsedda att rena rökgaser genom förbränning och som inte används som separata energiproducerande anläggningar, eller

4) förbränning av hela kadaver.

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *energiproducerande enhet* en el- eller värmeproducerande panna, gasturbin eller förbränningsmotor antingen ensam eller tillsammans med en restvärmepanna; två eller flera pannor, gasturbiner eller förbränningsmotor antingen ensamma eller tillsammans med en restvärmepanna betraktas som en energiproducerande enhet, om rökgaserna från dem leds ut genom en gemensam innerskorsten,

2) *energiproducerande anläggning* en eller flera energiproducerande enheter som är belägna på samma anläggningsområde,

3) *panna* ett tryckkärl där den värme som uppkommer genom oxidation av bränslen,

het gas eller en kemisk reaktion används för upphettning eller förångning av vätska,

4) *gasturbin* en roterande maskin som omvandlar värmeenergi till mekaniskt arbete och som huvudsakligen består av en kompressor och en förbränningskammare, där bränsle oxideras, och en turbin,

5) *förbränningsmotor* en anordning som omvandlar bränslets kemiska energi till mekanisk energi genom att det tryck som uppkommer vid förbränningen av bränslet omvandlas till mekanisk energi med hjälp av kolvar som rör sig i cylindrar,

6) *restvärmepanna* en anordning där den värme som rökgaserna i en gasturbin eller en förbränningsmotor alstrat används för upphettning eller förångning av vätska och som kan vara utrustad med stödbränning,

7) *flerbränslepanna* en panna som kan bränna två eller flera typer av bränslen samtidigt eller växelvis också annars än då pannan startas,

8) *reserv- och spetslastanläggning* en energiproducerande anläggning vars drifttid är högst 1500 timmar per år räknat som ett glidande medelvärde på fem år,

9) *befintlig energiproducerande anläggning* en energiproducerande anläggning som är i drift när denna förordning träder i kraft, eller en energiproducerande anläggning vars ansökan om miljötillstånd har kungjorts innan denna förordning träder i kraft,

10) *ny energiproducerande anläggning* en annan energiproducerande anläggning än en sådan som avses i 9 punkten.

3 §

Innehållet i registreringsanmälan

En anmälan som avses i 65 § i miljöskyddslagen ska innehålla

1) verksamhetsutövarens namn och kontaktinformation,

2) anläggningens kontaktinformation och läge samt uppgifter om anläggningens omgivning,

3) uppgifter om planläggningen av området,

4) uppgifter om anläggningens miljötillstånd samt om andra gällande tillstånd, avtal, beslut och anmälningar,

5) uppgifter om anläggningens verksamhet, vilka bränslen som används och vilken teknik som används för att minska utsläpp,

6) uppgifter om utsläpp i luften,

7) uppgifter om skorstenshöjd och om grunderna för dimensioneringen av skorstenen,

8) uppgifter om behandlingen av avlopps- och regn- och smältvatten (*dagvatten*) samt om utsläpp i vatten eller avlopp,

9) uppgifter om upplagring av bränslen,

10) uppgifter om det avfall som verksamheten ger upphov till och om avfallshanteringen,

11) uppgifter om de kemikalier som används i verksamheten,

12) uppgifter om buller från verksamheten, effekterna av bullret samt om bullerbekämpningsåtgärder,

13) en kontrollplan,

14) en beredskapsplan för störningar och exceptionella situationer.

4 §

Plats för verksamheten

En energiproducerande enhet ska placeras i enlighet med kraven i 6 och 30 § i miljöskyddslagen.

5 §

Utsläppsgränsvärden för utsläpp i luften

Nya energiproducerande enheters utsläpp i luften av svaveldioxid, kväveoxider och partiklar får inte överskrida de utsläppsgränsvärden som anges i tabell 1 och 3 i bilaga 1.

Befintliga energiproducerande enheters utsläpp i luften av svaveldioxid, kväveoxider och partiklar får inte överskrida de utsläppsgränsvärden som fastställs enligt avsnitt 2 och 4 i bilaga 1.

Flerbränsleenheters utsläpp i luften av svaveldioxid, kväveoxider och partiklar får inte överskrida de utsläppsgränsvärden som fastställs enligt avsnitt 2 i bilaga 1.

För en energiproducerande enhet, där rökgaserna från två eller flera pannor leds ut genom innerskorstenen, fastställs utsläppsgränsvärdet på basis av den sammanlagda effekten.

Om huvudbränslet inte finns tillgängligt och enheten övergår till att använda enbart reservbränsle, ska utsläppsgränsvärdena för reservbränsle tillämpas på enhetens utsläpp.

6 §

Iakttagande av utsläppsgränsvärden

När en energiproducerande enhet är i normal drift ska de utsläppsgränsvärden som anges i bilaga 1 iakttagas. Normal drift omfattar inte start- eller stopperioder vid enheten.

Utsläppsgränsvärdena anses ha iakttagits om

- 1) en kontrollplan enligt bilaga 2 genomförs vid enheten,
- 2) det med hjälp av kontinuerliga syre-, temperatur- och kolmonoxidmätare enligt bilaga 2 följs hur jämn förbränningen vid enheten är, och
- 3) resultaten av de periodiska mätningar som ska göras enligt bilaga 2 underskrider utsläppsgränsvärdena i bilaga 1.

7 §

Skorstenshöjd

Skorstenen på en energiproducerande enhet ska vara minst

- 1) 10 meter när det är fråga om en enhet som bränner lätt brännolja eller naturgas,
- 2) 30 meter när det är fråga om en enhet på minst 5 megawatt men högst 20 megawatt som bränner fast bränsle,
- 3) 40 meter när det är fråga om en enhet på minst 5 megawatt men högst 20 megawatt som bränner tung brännolja,
- 4) 40 meter när det är fråga om en enhet på mer än 20 megawatt.

Höjden på skorstenen på en energiproducerande enhet ska dessutom uppfylla följande villkor:

- 1) skorstenshöjden ska vara minst 2,5 gånger höjden på produktionsbyggnaden eller närmaste hinder av annat slag eller så ska den dimensioneras separat med hjälp av spridningsmodeller eller någon annan tillförlitlig metod, såsom ett skorstensnomogram för respektive bränsletyp,
- 2) genomströmningshastigheten för rökgas

i varje skorsten i anläggningen ska vara minst 5 m/s,

3) den energiproducerande enheten får inte ensam orsaka mer än 20 procent av det riktvärde för luftkvaliteten per dygn som anges i statsrådets beslut om riktvärden för luftkvalitet och målvärde för svavelnedfall (480/1996).

Höjden på skorstenen på en energiproducerande enhet ska dock alltid dimensioneras med hjälp av en spridningsmodell, om det på mindre än 500 meters avstånd från den energiproducerande enheten finns mer än 30 meter höga byggnader eller andra terränghinder eller om markytan ligger högre än detta, mätt från markytan vid produktionsbyggnaden.

8 §

Bullerbekämpning

Verksamheten vid en energiproducerande anläggning samt anslutande trafik, lossning och lastning samt hantering av bränslen ska planeras och placeras så att därav orsakade bullerolägenheter kan förhindras. Buller från verksamheten ska minskas enligt principen om bästa tillgängliga teknik genom användning av maskiner och anordningar med lägsta möjliga ljudeffekt samt genom dämpning av bullerkällorna. Spridning av buller från verksamheten ska förhindras genom byggnadstekniska åtgärder, och bullerkällorna ska riktas och placeras så att bullret orsakar så liten olägenhet som möjligt.

Verksamheten vid en energiproducerande anläggning ska ordnas så att det buller som verksamheten och trafiken i samband med den alstrar när anläggningen är i normal drift inte överskrider bullernivån LAeq 55 dB på dagen (kl. 7—22) och bullernivån LAeq 50 dB på natten (kl. 22—7). På områden som används för semesterboende, på naturskyddsområden, på campingplatser och på rekreatiomsområden utanför tätorterna får det buller verksamheten alstrar inte överskrida bullernivån LAeq 45 dB på dagen (kl. 7—22) och bullernivån LAeq 40 dB på natten (kl. 22—7). Om bullret till sin natur är slagartat eller smalbandigt, adderas 5 dB till mätning- eller beräkningsresultatet innan det jämförs med gränsvärdet. Vid bedömning av bullersi-

tuationen ska också den bullernivå som andra källor på området ger upphov till beaktas.

9 §

Behandling och avledning av avloppsvatten från reningsutrustning

Verksamhetsutövaren ska kartlägga mängden och kvaliteten på den energiproducerande anläggningens avloppsvatten. Om det i verksamheten uppstår eller används ämnen som innehåller sådana ämnen som nämns i bilaga I till statsrådets förordning om ämnen som är farliga och skadliga för vattenmiljön (1022/2006), ska man försäkra sig om att sådana inte släpps ut i grundvattnet, vattenmiljön eller avloppet.

Avloppsvatten som bildas i rökgasskrubbar och vid kondensering av rökgaser (*kondensvatten*) och som avleds i avloppet ska före avledningen neutraliseras, klarnas och filtreras. Kondensvatten som avleds i vattendrag ska före avledningen neutraliseras, klarnas och filtreras. Kondensvatten som avleds i diken ska före avledningen genomgå kemisk fällning, klarnas och filtreras.

Efter demineralisering ska det regenererade vattnet neutraliseras.

Sotningsvatten av engångsnatur ska förbehandlas genom neutralisering och klarning innan vattnet avleds till avloppet eller så ska vattnet uppsamlas och sändas för behandling till en plats som innehar behörigt tillstånd för detta.

Vatten från betning ska behandlas genom neutralisering innan vattnet avleds till avloppet eller så ska vattnet uppsamlas och sändas för behandling till en plats som innehar behörigt tillstånd för detta. Sköljvatten från betning kan avledas direkt i terrängen.

10 §

Behandling och avledning av oljehaltigt spillvatten

Vatten på områden där oljeprodukter hanteras och vatten i skyddsängar som omger oljecisterner samt annat vatten som kan innehålla olja ska avledas till en oljeavskiljare. Oljeavskiljare ska förses med ett larm-

system som anger när oljeträget är fullt. Systemets funktionsduglighet ska testas med minst ett års mellanrum.

Om det utgående vattnet från en oljeavskiljare leds till vattentjänstverkets avlopp, ska det behandlas i en oljeavskiljare av klass II enligt standard SFS-EN-858-1 så att kolvätehalten i det utgående vattnet är under 100 mg/l.

Om det utgående vattnet från en oljeavskiljare inte leds till ett avlopp, ska det behandlas i en oljeavskiljare av klass I enligt standard SFS-EN-858-1 så att kolvätehalten i det utgående vattnet är under 5 mg/l. Efter det kan vattnet ledas till ett dagvattenavlopp eller i vattendrag.

I avloppet ska det omedelbart efter oljeavskiljaren finnas en provtagningsbrunn med avstängningsventil genom vilken den energiproducerande anläggningens avloppsvatten kan förhindras att rinna ut i vattentjänstverkets avlopp eller i något annat av den energiproducerande anläggningens utsläppsställen för avloppsvatten. Provtagningsbrunnen med avstängningsventil ska placeras, märkas och skyddas så att man har obehindrat tillträde till den. Avstängningsventilen ska utan dröjsmål kunna stängas under alla förhållanden.

Avskiljare som används för behandling av vatten ska hållas i funktionsdugligt skick och tömmas minst en gång per år.

11 §

Behandling och avledning av annat avloppsvatten

Fastighetens hushållsavloppsvatten ska avledas till vattentjänstverkets avlopp. Bestämmelser om behandlingen av hushållsavloppsvatten i områden utanför avloppsnätet finns i statsrådets förordning om behandling av hushållsavloppsvatten i områden utanför vattenverkens avloppsnät (542/2003).

Dagvatten från den energiproducerande anläggningens gårdsplan ska hindras att rinna ner i avlopp som leds in i oljeavskiljare.

Upplag av fasta bränslen utomhus ska ha ett ogenomträngligt underlag och vara försedda med ett dagvattensystem för avskiljning av fasta partiklar.

12 §

Hantering och upplagring av fasta bränslen

Upplagring, hantering och transport av fasta bränslen ska ordnas så att verksamheten inte orsakar dammolägenhet, luktolägenhet, nedskräpning eller brandrisk.

Stationer som tar emot frästorv och andra motsvarande finfördelade bränslen ska vara belägna i en sluten hall eller i någon annan motsvarande lokal i syfte att förhindra damm- och andra miljöolägenheter.

13 §

Upplagring av flytande bränslen

Följande krav ska uppfyllas vid upplagring av flytande bränslen:

1) flytande bränslen ska lagras i lämpliga dubbelmantlade cisterner som är godkända för upplagring av bränslet i fråga eller i cisterner som är placerade i en tät skyddsbas-säng,

2) skyddsbas-sängens volym ska dimensioneras så att bas-sängen vid läckage rymmer minst 1,1 gånger vätskevolymen för den största cisternen i bas-sängen,

3) cisternernas skick ska inspekteras regelbundet,

4) cisternerna ska utrustas med överfyllningsskydd och dubbelmantlade cisterner dessutom med läckagedetektorer,

5) för att förhindra eventuell spridning av läckage ska det reserveras absorptionsämnen och bekämpningsredskap för bränsleuppsamling.

I fråga om upplagring och hantering av flytande bränslen föreskrivs dessutom i lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor (390/2005) och med stöd av den.

14 §

Avfallshantering

Avfallshanteringen vid en energiproducerande anläggning ska ordnas i enlighet med avfallslagen (1072/1993) och de förordningar som har utfärdats med stöd av dem så att verksamheten inte medför nedskräpning av

miljön, förorening av marken eller olägenhet för hälsan eller miljön. Det ska då särskilt ses till att

1) återvinningsbart avfall insamlas separat från annat avfall och sänds för återvinning,

2) problemavfall och annat miljöfarligt avfall uppsamlas och hålls avskilt från varandra, sorteras, förpackas och märks enligt sina egenskaper samt lagras i ett övertäckt eller på annat sätt vattentätt utrymme på ett ogenomträngligt underlag,

3) flyg- och bottenaskans lämplighet för att föras till avstjälpningsplats och för återvinning följs och askan lagras separat i silor eller i andra motsvarande slutna utrymmen,

4) transport av aska ordnas så att det inte uppstår dammolägenhet i anläggningens omgivning,

5) aska som används som gödsel-fabrikat lagras, förvaras och transporteras så att kraven i lagen om gödsel-fabrikat (539/2006) uppfylls,

6) olje- och annat problemavfall förs till ändamålsenlig behandling eller återvinning minst en gång per år,

7) ett transportdokument för transport av problemavfall upprättas enligt vad som föreskrivs i statsrådets beslut om uppgifter som skall lämnas om problemavfall samt om förpackning och märkning av problemavfall (659/1996),

8) problemavfall och annat avfall sänds för återvinning eller behandling till en anläggning som enligt miljö-tillståndet får ta emot sådant avfall.

15 §

Exceptionella situationer

Verksamhetsutövaren ska på förhand förbereda sig för exceptionella situationer, för vilka det ska finnas en verksamhetsplan. Det ska finnas anvisningar för verksamhet som medför risk för förorening av miljön.

Bestämmelser om anmälningsskyldighet finns i 62 § i miljöskyddslagen.

Verksamhetsutövaren ska utan dröjsmål vidta de korrigerings- eller bekämpningsåtgärder som en exceptionell situation förutsätter i syfte att förhindra förorening av miljön och motverka skadlig miljöpåverkan. En ut-

redning av effekterna av en exceptionell situation ska vid behov inledas i den omfattning som situationen förutsätter på det sätt som avtalas med den kommunala miljövårdsmyndigheten. Efter exceptionella situationer ska korrigerande åtgärder klarläggas för att liknande fall inte ska uppkomma.

Bestämmelser om de föreskrifter som ska meddelas med anledning av en anmälan finns i 64 § i miljöskyddslagen.

16 §

Kontroll av verksamheten samt av dess utsläpp och miljöpåverkan

Verksamhetsutövaren ska ha en kontrollplan, som ska innehålla uppgifter om driftskontroll av den energiproducerande anläggningen, kontroll av utsläpp och kontroll av miljöpåverkan. Kontrollplanen ska också innehålla uppgifter om hur kontrolluppgifterna inlämnas till den kommunala miljövårdsmyndigheten och även till närings-, trafik- och miljöcentralen, om anläggningen är tillståndspliktig och regionförvaltningsverket är behörig tillståndsmyndighet. Anläggningens verksamhet samt dess utsläpp och miljöpåverkan ska kontrolleras i enlighet med bilaga 2 till denna förordning.

Rökgasutsläpp från energiproducerande enheter ska mätas inom tolv månader efter det att verksamheten inleddes eller väsentliga ändringar i verksamheten gjordes. Mätningar ska efter det utföras med jämna mellanrum i enlighet med bilaga 2.

Nivån på det buller som verksamheten vid och trafiken i samband med den energiproducerande anläggningen alstrar ska mätas genom en engångsmätning inom tolv månader efter det att verksamheten inleddes. Mätningarna ska utföras då anläggningen är i normal drift i enlighet med bilaga 2.

Verksamhetsutövaren ska sända anläggningens kontrollplan till tillståndsmyndigheten i samband med att miljö tillstånd söks eller till den kommunala miljövårdsmyndigheten i samband med att registreringsanmälan inlämnas. Planen kan kompletteras senare och den ska uppdateras.

17 §

Bokföring och tillhandahållande av information

Verksamhetsutövaren ska föra bok över den energiproducerande enhetens verksamhet i enlighet med kontrollplanen och bilaga 2. Ett sammandrag av bokföringen ska bevaras fem år och på begäran visas upp för den kommunala miljövårdsmyndigheten.

Verksamhetsutövaren ska årligen före utgången av februari inlämna en årsrapport till den kommunala miljövårdsmyndigheten, där det ska ges uppgifter om

1) mängd och kvalitet för varje enskild energiproducerande enhet i fråga om de bränslen och kemikalier som har använts,

2) energiproduktionen,

3) drifttider vid de olika energiproducerande enheterna,

4) de totala utsläppen av svaveldioxid (SO₂), kväveoxider (NO₂) och partiklar samt koldioxid (CO_{2foss} och CO_{2bio}), vilka baserar sig på mätningar eller beräkningar som grundar sig på bränsleuppgifter,

5) mängd och kvalitet i fråga om den aska och annat avfall verksamheten givit upphov till samt till vilka platser askan och avfallet förts,

6) mängd och kvalitet i fråga om det avloppsvatten som verksamheten givit upphov till,

7) bullermätningar,

8) exceptionella situationer och de åtgärder som har vidtagits med anledning av dem,

9) deltagande i gemensam kontroll av luftkvalitet och buller,

10) resultaten av andra utsläpps- och uppföljningsmätningar, om dessa inte separat har sänts till tillsynsmyndigheten.

18 §

Meddelande om nedläggning av verksamheten

Verksamhetsutövaren ska underrätta den kommunala miljövårdsmyndigheten om att verksamheten läggs ned och lägga fram en plan för hur den energiproducerande enheten

och konstruktionerna ska avlägsnas samt för hur eventuell förorening av marken och grundvattnet klarläggs.

Efter det att verksamheten har lagts ned ska verksamhetsområdet försättas i sådant skick att det inte medför olägenhet för hälsan eller annan förorening av miljön eller risk för detta. Verksamhetsområdet ska snyggas upp och avfall och problemavfall som lagrats på området transporteras för återvinning eller behandling på det sätt som föreskrivs i avfallslagen. I fråga om skyldigheterna efter avslutad verksamheten iakttas bestämmelserna i miljöskyddslagen.

19 §

Anmälan om ändringar i verksamheten

Verksamhetsutövaren ska utan dröjsmål underrätta den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten om ändringar i verksamheten som är väsentliga för tillsynen.

20 §

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2010.

Denna förordning tillämpas på verksamhe-

Helsingfors den 27 maj 2010

ten vid befintliga energiproducerande enheter från och med den tidpunkt då

1) miljötillstånd för väsentlig ändring av verksamheten vid den energiproducerande enheten ska sökas med stöd av 28 § 3 mom. i miljöskyddslagen,

2) en ansökan om justering av tillståndsvillkoren ska göras i enlighet med 55 § 2 mom. i miljöskyddslagen, eller

3) ett miljötillstånd behöver ändras med stöd av 58 § 1 mom. i miljöskyddslagen.

Trots vad som föreskrivs i 2 mom. tillämpas denna förordning på de energiproducerande enheter som avses i momentet i fråga dock senast från och med den 1 januari 2018.

När denna förordning träder i kraft förfaller en sådan anhängig tillståndsansökan för en energiproducerande enhet som ännu inte har kungjorts, och myndigheten registrerar verksamheten i datasystemet för miljöförvaltningsinformation samt underrättar verksamhetsutövaren om detta, utom i fråga om verksamheten som avses i 30 § 4 mom. i miljöskyddslagen.

En sådan tillståndsansökan för en energiproducerande enhet som är anhängig när denna förordning träder i kraft och som har kungjorts ska behandlas enligt de bestämmelser som gällde vid denna förordnings ikraftträdande, och denna förordning ska tillämpas på verksamheten i enlighet med 2 och 3 mom.

Bostadsminister *Jan Vapaavuori*

Konsultative tjänsteman *Sirpa Salo-Asikainen*

UTSLÄPPSGRÄNSVÄRDEN FÖR OLIKA BRÄNSLETYPEN

1. Utsläppsgränsvärden för nya och befintliga pannor

Tabell 1. Utsläppsgränsvärden för nya pannor med en bränsleeffekt på 1—50 MW

Pannans bränsleeffekt	Partiklar mg/m ³ n	NO ₂ mg/m ³ n	SO ₂ mg/m ³ n
Olja ^{1,2}	O ₂ = 3 %	O ₂ = 3 %	O ₂ = 3 %
1≤P≤15 MW	100	800	850
15<P≤50 MW	50 ³	500	850
Gasformigt bränsle		O ₂ = 3 %	
1≤P≤15 MW		340	
15<P≤50 MW		200	
Trä och andra fasta biobränslen ⁴	O ₂ = 6 %	O ₂ = 6 %	
1≤P≤5 MW	200	375	200
5<P≤10 MW	50	375	200
10<P≤50 MW	40	375	200
Torv	O ₂ = 6 %	O ₂ = 6 %	O ₂ = 6 %
1≤P≤5 MW	200	500	500
5<P≤10 MW	50	500	500
10<P≤50 MW	40	500	500
Kol	O ₂ = 6 %	O ₂ = 6 %	O ₂ = 6 %
1≤P<10 MW	50	270	850
10<P≤50 MW	40	270	850

¹ För lätt brännolja är gränsvärdet för partikelutsläpp 50 mg/m³n (O₂=3 %) oavsett storleksklass och anläggningens drifttid.

² För tung brännolja är gränsvärdet för svaveldioxid 1700 mg/m³n (O₂= 3 %) till 1.6.2012.

³ För spets- och reservlastpannor 70 mg/m³n.

⁴ Rörflen, halm, pelletar, m.m.

Tabell 2. Utsläppsgränsvärden för befintliga pannor med en bränsleeffekt på 1—50 MW
(inom parentes utsläppsgränsvärden för reserv- och spetslastpannor)

Pannans bränsleeffekt	Partiklar mg/m ³ n	NO ₂ mg/m ³ n	SO ₂ mg/m ³ n
Olja ^{1,2}	O ₂ = 3 %	O ₂ = 3 %	O ₂ = 3 %
1≤P≤5 MW	140 (200)		850
5<P≤50 MW	50 (140)		850
1≤P≤15 MW		900	850
15<P≤50 MW		600	850
Gasformigt bränsle		O ₂ = 3 %	
1≤P≤15 MW		400	
15<P≤50 MW		300	
Trä och andra fasta bibränslen ³	O ₂ = 6 %	O ₂ = 6 %	O ₂ = 6 %
1≤P≤5 MW	300 (375)	450 (500)	200
5<P≤10 MW	150 (250)	450 (500)	200
10<P≤50 MW	50 (125)	450 (500)	200
Torv	O ₂ = 6 %	O ₂ = 6 %	O ₂ = 6 %
1≤P≤5 MW	300 (375)	600 (625)	500
5<P≤10 MW	150 (250)	600 (625)	500
10<P≤50 MW	50 (125)	600 (625)	500
Kol	O ₂ = 6 %	O ₂ = 6 %	O ₂ = 6 %
1≤P≤50 MW	50 (140)	420 (550)	1100

¹ För lätt brännolja är gränsvärdet för partikelutsläpp 50 mg/m³n (O₂=3 %) oavsett storleksklass och anläggningens drifttid.

² För tung brännolja är gränsvärdet för svaveldioxid 1700 mg/m³n (O₂ = 3 %) 1.1.2018.

³ Rörflen, halm, pelletar, m.m.

Tabell 3. Utsläppsgränsvärden för nya diesel- och gasmotorer och gasturbiner med en bränsleeffekt på 1—50 MW

	NO ₂	NO ₂	SO ₂	Partiklar
	< 10 MW	> 10 MW		
	mg/m ³ n O ₂ = 15 %	mg/m ³ n O ₂ = 15 %	mg/m ³ n O ₂ = 15 %	mg/m ³ n O ₂ = 15 %
Oljedieselmotor (GI)	1600	750	600	60
Gasdieselmotor (GD), gas	1600	750		
Motor med gnisttändning (SG)	190	95		
Tvåbränslemotorer (DF), gas	380	190		
Gasturbin	115	50		

Tabell 4. Utsläppsgränsvärden för befintliga diesel- och gasmotorer och gasturbiner med en bränsleeffekt på 1—50 MW

	NO ₂	SO ₂	Partiklar
	mg/m ³ n O ₂ = 15 %	mg/m ³ n O ₂ = 15 %	mg/m ³ n O ₂ = 15 %
Oljedieselmotor (GI)	1850	600	70
Gasdieselmotor (GD), gas	1850		
Motor med gnisttändning (SG)	190		
Tvåbränslemotorer (DF), gas	380		
Gasturbin	150		

2. Fastställande av utsläppsgränsvärden för flerbränslepannor

Utsläppsgränsvärdet för en flerbränslepanna beräknas på basis av den genomsnittliga bränsleanvändningen under kalenderåret. För nya pannor beräknas utsläppsgränsvärdet utifrån den planerade användningen och för gamla pannor utifrån den faktiska användningen.

Vid beräkning av utsläppsgränsvärdet för en flerbränslepanna används följande formel:

$$\text{Gränsvärde} = \frac{\text{gränsvärde}_{\text{bränsleA}} \times A + \text{gränsvärde}_{\text{bränsleB}} \times B + \text{gränsvärde}_{\text{bränsleC}} \times C}{A + B + C}$$

A = värmevärdet för bränsle A (MJ/kg) x mängden bränsle A (kg/h eller t/a)

B = värmevärdet för bränsle B (MJ/kg) x mängden bränsle B (kg/h eller t/a)

C = värmevärdet för bränsle C (MJ/kg) x mängden bränsle C (kg/h eller t/a)

KONTROLL AV ANLÄGGNINGENS VERKSAMHET SAMT AV DESS UTSLÄPP OCH MILJÖPÅVERKAN

Ett centralt syfte med kontrollen av anläggningens verksamhet samt av dess utsläpp och miljöpåverkan är att tillhandahålla information för tillsynsmyndigheten för att den ska kunna övervaka att bestämmelserna i tillståndet för anläggningen iaktas eller att förutsättningarna för registrering av anläggningen uppfylls. Energitransporterande anläggningar med en bränsleeffekt på mindre än 50 MW, både de som omfattas av tillståndsförfarande och de som omfattas av registreringsförfarande, ska iaktta kraven i denna förordning. Tillsynsmyndigheten bedömer huruvida kraven uppfylls på basis av uppgifter som uppkommer vid kontrollen och utifrån den årsrapport om anläggningen som baserar sig på dem.

I denna bilaga anges de allmänna principerna för kontroll av energiproducerande anläggningar, som kan kompletteras med detaljerade anvisningar.

Innehållet i kontrollplanen

Syftet med kontrollen är att visa att anläggningen kontinuerligt uppfyller kraven i förordningen. Kontrollplanen ska innehålla syftet med kontrollen samt de kontrollförfaranden som är centrala med tanke på miljöpåverkan. Kontrollen ska innefatta kontroll av verksamheten och utsläppen samt av verksamhetens miljöpåverkan. Kontrollen av verksamheten utgör en central del av den kontroll som gäller små energiproducerande anläggningar, eftersom kontinuerliga utsläppsmätningar inte krävs för deras del. Åtgärderna för att förhindra miljöolägenheter baserar sig då på lämplig användning och lämpligt underhåll av anordningarna samt på personalens yrkeskompetens när det gäller att förebygga eventuella farliga och exceptionella situationer. Anläggningens kvalitets- eller miljösystem stöder en kontrollerad drift och bidrar till att säkerställa att anläggningen kontinuerligt drivs på ett sätt som minimerar miljöolägenheterna.

1. Driftskontroll

Driftskontrollen består av uppföljning av bränslekvalitet, uppföljning av förbränningsförhållanden, kontroll av rökgasutsläpp samt bokföring. Driften vid en energiproducerande anläggning ska följas utifrån de enskilda enheterna i fråga om sådana parametrar som är väsentliga för verksamheten (tabell 1). Det ska föras bok över uppföljningen. För att utsläppen ska uppfylla kraven i förordningen rekommenderas att anläggningen med jämna mellanrum granskas i syfte att säkerställa att driften kvarstår på en god nivå.

Uppföljning av bränslekvaliteten

Verksamhetsutövaren ska ha tillräckliga utredningar om bränslets kvalitet med tanke på en fungerande förbränningsprocess samt möjligheten att hantera och beräkna utsläppen. Bränslets kvalitet kan följas på basis av uppgifter som fås av bränsleleverantörerna eller genom egen kvalitetskontroll.

Uppföljning av förbränningsförhållandena

Verksamhetsutövaren ska följa förbränningsförhållandena för att försäkra sig om jämn förbränning och därigenom små utsläpp. Det är viktigt att förbränningsförhållandena kontrolleras, eftersom utsläppen inte följs kontinuerligt. Syrehalt och temperatur ska följas i nya enhe-

ter och i baslastenheter med hjälp av mätinstrument som är i kontinuerlig användning. Kolmonoxidhalten ska mätas kontinuerligt i pannor på mer än 5 MW som är avsedda för fast bränsle. Kvaliteten på de mätningar som används för att följa förbränningen ska säkras och mätinstrumenten kalibreras minst en gång per år. Sambandet mellan kolmonoxid- och syrehalt och utsläpp kan fastställas med hjälp av information från tillverkaren av pannan.

Uppföljning av anordningarnas funktionsduglighet och service

Det ska regelbundet följas att anordningarna fungerar och servicearbeten ska utföras planerligt och med bestämda intervaller. På så sätt säkerställs anordningarnas funktion och utsläppen hålls inom de gränser som anges i förordningen. I rökgasrenare ska mängden avskilt stoft följas. I cykloner och multicykloner ska dessutom tryckdifferens och täthet följas, i elektrofilter ström- och spänningsvärden, i spärrfilter tryckdifferens och opacitet och i våtskrubbar tryckdifferens och vätskeflöde. Dessa värden ska hållas inom det variationsintervall som leverantören av anordningen fastställt för att anordningarnas rengöringseffektivitet ska garanteras. Uppföljningsfrekvensen ska anges i kontrollplanen. Serviceåtgärderna ska omfatta pannor, brännare, rökgasrenare och andra avskiljare, skorstenar, bränslecisterner och mätinstrument liksom även sotning och tvätt. Ett serviceprogram ska utarbetas av vilket olika åtgärder, tidtabellen för dem samt ansvariga personer framgår.

Bokföring

Verksamhetsutövaren ska föra bok över sin driftskontroll. Åtminstone ovan nämnda omständigheter ska antecknas.

Tabell 1. Storheter som följs vid driftskontrollen, utgående från det bränsle som används

	Bränsle som används vid anläggningen				
	gas	olja	stenkol	torv	annat fast bränsle (trä, biobränslen, pelletar m.m.)
Uppföljning av bränslets kvalitet och mängd					
• ursprung	x	x	x	x	x
• konsumtion	x	x	x	x	x
• fuktighet			x	x	x
• värmevärde	x	x	x	x	x
• korn- eller styckestorlek				x	x
• svavelhalt		x	x	x	x
• askhalt			x	x	
• viskositet		x			
• tungmetaller ¹		x ²	x ³	x ³	x ⁴
Uppföljning av förbränningsförhållandena					
• syre	x	x	x	x	x
• temperatur	x	x	x	x	x
• kolmonoxid ⁵			i enheter på mer än 5 MW	i enheter på mer än 5 MW	i enheter på mer än 5 MW
Uppföljning av anordningarnas funktionsduglighet och service					
• pannor	x	x	x	x	x
• avskiljare (skrubbar, cykloner, elektrofilter, oljeavskiljare osv.)	x	x	x	x	x
• brännare	x	x	x		
• mätinstrument	x	x	x	x	x

¹ vid behov

² om tung brännolja Ni, V

³ As, Cd, Co, Cr, Ni, Pb, Zn, Hg

⁴ om trä Cr, Pb, Zn, Cd, As

⁵ överluften ska utgöra minst 5 %

2. Kontroll av rökgasutsläpp

Rökgasutsläppen ska kontrolleras med hjälp av driftskontroll och engångsmätningar av utsläppen av partiklar och kväveoxider. Utsläppen av svaveldioxid kan i regel räknas ut på basis av bränsleuppgifterna. Dessutom ska nivåerna av partikelutsläpp mätas (opacitetsmätning) kontinuerligt i fråga om nya pannor som använder fast bränsle och tung brännolja.

En plan för engångsmätningar av rökgasutsläpp ska en månad innan mätningarna görs lämnas till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten och även till närings-, trafik- och miljöcentralen, om anläggningen är tillståndspliktig och regionförvaltningsverket är behörig tillståndsmyn-

dighet. De första utsläppsmätningarna vid en energiproducerande enhet ska göras senast inom tolv månader efter det att verksamheten inleddes. Mätningarna kan göras i samband med garantimätningar. Mätningar ska också utföras i samband med ändringar av betydelse med tanke på utsläpp.

Anläggningens utsläpp ska mätas av godkänd mätpersonal i enlighet med tabell 2. Mätpersonalen ska vara ackrediterad för de mätningametoder (CEN / ISO / någon annan nationell eller annars godkänd metod) som används.

Mätningarna ska göras på den största och minsta effektnivå som används vid den energiproducerande enheten, så att de så väl som möjligt representerar pannans normala verksamhet. Vid manuell partikelmätning (EN 13284-1) tas tre kortvariga rökgasprover vid en enskild körning. För att gränsvärdet ska nås måste alla mätresultat underskrida gränsvärdet. Vid utsläppsmätningar mäts kväveoxider alltid kontinuerligt. Svaveldioxidutsläpp bestäms i första hand kalkylmässigt med hjälp av svavelhalten i och utsläppskoefficienterna för bränslet. Vid förbränning av torv, förutsatt att en rökgasskrubber eller någon annan motsvarande metod utnyttjas, ska svaveldioxid mätas genom en engångsmätning på de bränslen som normalt används i pannan. Vid förbränning av kol ska svaveldioxidmätningar göras när kalkinmatning, skrubber eller någon annan motsvarande metod utnyttjas. Mätningarna ska upprepas, om mätresultatet inte underskrider gränsvärdet.

Utsläppen på årsbasis bestäms utgående från den bränslemängd som används per år vid den energiproducerande enheten, uppgifterna om bränslets kvalitet och utsläppskoefficienterna. Om anläggningen för uppföljning av rökgasutsläpp har mätinstrument som är i kontinuerlig användning, ska mätarna genomgå service och kalibreras minst en gång per år och vid behov även oftare.

Tabell 2. Mätning av rökgasutsläpp vid energiproducerande enheter¹

Utsläpp som mäts	gas och lättolja	tungolja	fasta bränslen
partiklar	lättolja en gång på fem år	en gång på tre år	varannan år
kväveoxider	en gång på fem år	en gång på tre år	varannan år

¹ I reserv- och spetslastanläggningar ska utsläppsmätningar göras med 2 500 drifttimmars mellanrum, i jordgasanläggningar med 4 000 drifttimmars mellanrum

3. Upplagring av bränslen

I kontrollplanen ska anges hur de verkningar som upplagringen av bränsle har på miljön följs och förebyggs.

4. Kontroll av avloppsvatten

I kontrollplanen ska anges utsläpps- och provtagningsplatser för olika fraktioner i avloppsvattnet och provtagningsfrekvens. Vidare ska det ges en beskrivning av provtagningsförfarandena och av de parametrar som analyseras.

Det avloppsvatten som bildas vid kondensering av rökgaser (kondensvatten) ska följas upp efter att det genomgått kemisk fällning, neutralisering, klarning och filtrering, regenererat vatten

och vatten efter betning ska följas upp efter genomgången neutralisering och sotningsvatten ska följas upp efter genomgången neutralisering och klarning i enlighet med tabell 3.

Tabell 3. Uppföljning av avloppsvattnet (kondensvatten, regenererat vatten, sotningsvatten, vatten efter betning) från energiproducerande anläggningars reningsutrustning

Uppföljningsparameter	Uppföljningsfrekvens
mängd	kontinuerligt
temperatur	kontinuerligt
pH	kontinuerligt
sulfathalt	två gånger per år
fosforhalt totalt	två gånger per år
kvävehalt totalt	två gånger per år
biologisk syreförbrukning (BOD7)	två gånger per år
koncentrationen fasta partiklar	två gånger per år
tungmetaller¹	en gång per år

¹om det bränns tung brännolja, kol, torv (As, Cd, Co, Cr, Ni, Pb, Zn, Hg), om det bränns trä Cr, Pb, Zn, Cd, As

När avloppsvatten avleds i det allmänna avloppsnätet ska uppföljningen av avloppsvattnets kvalitet och mängd ske med beaktande av de krav på uppföljning som innehavaren av avloppverket uppställt i avtalet om avloppsvatten.

Oljeavskiljarna ska hållas i funktionsdugligt skick genom regelbunden service, som åtminstone omfattar följande:

- 1) kolvätehalten i det utgående vattnet från oljeavskiljarna ska bestämmas senast inom tolv månader efter det att verksamheten inleddes; efter detta ska uppföljningen fortsätta enligt vad som separat avtalas med tillsynsmyndigheten,
- 2) det larmsystem som anger att oljeträget i oljeavskiljarna är fullt ska testas med minst ett års mellanrum och
- 3) oljeavskiljarna ska tömmas minst en gång per år.

5. Uppföljning av återvinningen av avfall och aska

Mängden och kvaliteten på det avfall som verksamheten ger upphov till ska följas regelbundet och bokföras. Det ska också föras bok över de mängder som förts till olika återvinnings- och behandlingsplatser samt till avstjälningsplatser. Avfallet ska klassificeras för rapporteringen på det sätt som tillsynsmyndigheten förutsätter.

Kvaliteten på flyg- och bottenaska ska följas i syfte att främja återvinning (avfallslagens 4 och 12 §). Vid återvinning av aska ska följande beaktas: statsrådets förordning om återvinning av vissa avfall i markbyggnad (591/2006), lagen om gödselafabrikat (539/2006) samt de förordningar av jord- och skogsbruksministeriet (12/2007 och 13/2007) som har givits med stöd av den, och vid slutdeponering: statsrådets beslut om avstjälningsplatser (861/1997). Bestämningarna ska förnyas, om det i bränslets kvalitet eller vid förbränningen sker sådana förändringar som kan inverka på askans kvalitet.

Kvaliteten på flyg- och bottenaska ska följas i syfte att garantera att askan uppfyller kraven för användningsområdet. Den som återvinner flyg- och bottenaska ska i regel inneha miljötillstånd (miljöskyddslagens 28 §). Kriterierna för återvinning av aska beror på användningsområdet. Följande författningar innehåller kvalitetskrav på aska som används för markbyggnad och gödselproduktion:

- 1) statsrådets förordning om återvinning av vissa avfall i markbyggnad (591/2006),
- 2) lagen om gödselproduktion (539/2006) samt de förordningar av jord- och skogsbruksministeriet (12/2007 och 13/2007) som givits med stöd av den.

Om slutlig deponering av aska föreskrivs (statsrådets beslut om avstjälningsplatser 861/1997) i enlighet med separata författningar.

Bestämmingarna ska förnyas, om det i bränslets kvalitet eller vid förbränningen sker sådana förändringar som kan inverka på askans kvalitet.

6. Kontroll av bullernivån

Nivån på bullret från verksamheten ska mätas på de platser närmast anläggningen som utsätts för buller. Detta sker genom en engångsmätning inom tolv månader efter det att anläggningen inledde sin verksamhet. Mätningarna ska upprepas om bullret ökar avsevärt eller om gränsvärdena för buller överskrids. Bullermätningar ska göras i enlighet med miljöministeriets anvisning 1/1995 (Mätning av omgivningsbuller). Mätningar av ljudeffektnivån och bullerberäkningsmodeller kan användas till stöd vid bullermätningarna eller i stället för sådana. Nivån på trafikbuller och bakgrundsbuller kan också beräknas genom spridningsmodeller.

7. Kontroll av marken

I samband med kemikalieolyckor ska det vid behov kartläggas hur förorenad marken är. Eventuell förorening ska kartläggas också vid anläggningar som upphör med verksamheten.

8. Riskhantering och exceptionella situationer

En verksamhetsplan för störningar och exceptionella situationer ska presenteras i samband med kontrollplanen. Till planen ska fogas anvisningar för åtgärder som ska vidtas vid störningar i förbränningen och i avskiljarna liksom vid oljeskador och kemikalieolyckor.

9. Inlämnande av uppgifter till tillsynsmyndigheten

Verksamhetsutövaren ska årligen före utgången av februari tillställa den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten en årsrapport där de uppgifter som anges i 19 § i förordningen ska ingå.

10. Kontroll av miljöpåverkan

Anläggningen ska vid behov delta i gemensam kontroll av luftkvalitet och bullernivå.

Nr 446

**Statsrådets förordning
om ändring av 10 § i miljöskyddsförordningen**

Given i Helsingfors den 27 maj 2010

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från miljöministeriet, fogas till 10 § i miljöskyddsförordningen av den 18 februari 2000 (169/2000), sådan den lyder delvis ändrad i förordning 380/2008, ett nytt 2 mom. som följer:

10 §

Uppgifter som ska fogas till ansökan

Till en ansökan som gäller inledandet av verksamheten vid en förbränningsanläggning med en nominell elektrisk effekt på 300 megawatt eller mer, ska fogas en utredning över lämpliga lagringsplatser för koldioxid och den tekniska och ekonomiska genomförbarheten i fråga om eftermontering av utrustning för koldioxidavskiljning och transport.

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2010.

Om handläggningen av en tillståndsansökan pågår då denna förordning träder i kraft, ska tillståndsmyndigheten uppmana den sökande att komplettera ansökan med en utredning som avses i förordningen. Om förbränningsanläggningen har beviljats miljötillstånd efter den 26 juni 2009, ska utredningen lämnas in till tillståndsmyndigheten inom en tidsfrist som tillståndsmyndigheten bestämmer.

Helsingfors den 27 maj 2010

Bostadsminister *Jan Vapaavuori*Regeringssekreterare *Katariina Haavanlammi*

Nr 447

Statsrådets förordning

om ändring av statsrådets förordning om begränsning av utsläpp av svaveldioxid och kväveoxider samt partikelutsläpp från förbränningsanläggningar och gasturbiner med en bränsleeffekt på minst 50 megawatt

Given i Helsingfors den 27 maj 2010

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från miljöministeriet, *fogas* till statsrådets förordning av den 3 december 2002 om begränsning av utsläpp av svaveldioxid och kväveoxider samt partikelutsläpp från förbränningsanläggningar och gasturbiner med en bränsleeffekt på minst 50 megawatt (1017/2002) en ny 5 c som följer:

5 c §

Föreskrifter som gäller avskiljning av koldioxid

I miljötillståndet för en förbränningsanläggning med en nominell elektrisk effekt på 300 megawatt eller mer, för vilken ett miljö-tillstånd för inledandet av verksamheten beviljas efter den 26 juni 2009, ska det föreskrivas att lämpligt utrymme avsätts vid anlägg-

ningen för den utrustning som krävs för att avskilja och komprimera koldioxid, såvida villkoren för koldioxidavskiljning på grundval av informationen i den utredning som avses i 10 § 2 mom. i miljöskyddsförordningen (169/2000) är uppfyllda.

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2010. Den tillämpas dock från och med den 26 juni 2009.

Helsingfors den 27 maj 2010

Bostadsminister *Jan Vapaavuori*

Regeringssekreterare *Katariina Haavanlammi*

Nr 448

Statsrådets förordning om miljöskyddskrav för asfaltstationer

Given i Helsingfors den 27 maj 2010

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från miljöministeriet, föreskrivs med stöd av 12 och 65 § i miljöskyddslagen av den 4 februari 2000 (86/2000), sådana de lyder i lag 253/2010:

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på asfaltstationer. Förordningen tillämpas som minimikrav för miljöskyddet på verksamhet för vilken det behövs tillstånd enligt 28 § i miljöskyddslagen (86/2000). Förordningen tillämpas även på verksamhet som registreras med stöd av 65 § i miljöskyddslagen.

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

- 1) *asfaltstation* en anläggning som tillverkar asfaltmassa,
- 2) *permanent asfaltstation* en asfaltstation där verksamheten bedrivs med permanent förlagda anläggningar,
- 3) *flyttbar asfaltstation* en asfaltstation vars anläggningar kan flyttas till ett annat område.

3 §

Innehållet i registreringsanmälan

En anmälan som avses i 65 § i miljöskyddslagen ska innehålla uppgift om

- 1) hur verksamhetsutövaren och asfaltstationen kan kontaktas,
 - 2) asfaltstationens läge och dess omgivning samt planläggningen av området,
 - 3) asfaltstationens verksamhet, produktion, kapacitet och verksamhetstider,
 - 4) asfaltstationens tekniska konstruktioner,
 - 5) behandlingen av avlopps- och dagvatten samt utsläpp i vatten och avlopp,
 - 6) buller från verksamheten och bullerbekämpningsåtgärder,
 - 7) luktkällor och utsläpp i luften,
 - 8) det avfall som verksamheten ger upphov till och avfallshanteringen,
 - 9) marken och dess tillstånd samt åtgärder för att förebygga förorening av mark och grundvatten,
 - 10) riskhantering och kontroll,
 - 11) asfaltstationens gällande tillstånd, beslut, anmälningar och avtal.
- Till anmälan ska fogas:
- 1) en karta, som visar verksamhetsområdets gränser, de närmaste byggnader som används som bostad eller för rekreatiönsändamål, de närmaste naturskyddsobjekten och grundvattenområdena, samt
 - 2) en situationsplan, där de olika verksamheterna har skrivits in.
- Uppgifterna om riskhantering och kontroll i 1 mom. 10 punkten ska dessutom sändas till den kommunala miljöförvaldsmyndigheten innan verksamheten inleds.

4 §

Placering av verksamheten

En asfaltstation ska placeras i enlighet med kraven i 6 och 30 § i miljöskyddslagen.

En asfaltstation får inte placeras så att en byggnad som används som bostad eller fritidsbostad eller ett gårdsområde i byggnadens omedelbara närhet avsett för vistelse eller någon annan plats som exponeras för störningar ligger på mindre än 150 meters avstånd från verksamhet som orsakar buller, damm eller lukt.

Materiel kan dock förvaras, flytande bränslen, oljor och andra kemikalier lagras och distribueras samt avfall som uppkommer av verksamheten lagras på mindre än 150 meters avstånd från de platser som exponeras för buller, damm eller lukt.

5 §

Begränsning av utsläpp i luften och av spridning av utsläpp

Damm- och partikelutsläpp som verksamheten orsakar och spridning av utsläppen ska begränsas genom placering av utsläppskällorna enligt bästa praxis ur miljösynpunkt och genom användning av anläggningar för dammavskiljning och inkapslingar samt genom effektivisering av förbränningsprocesser eller användning av andra metoder som baseras på bästa tillgängliga teknik för att minska damm- och partikelutsläpp. De filter som används i anläggningen ska skötas så att de fungerar som sig bör.

Med undantag för stenmaterial ska dammande ämnen lagras, och de ska förvaras i slutna behållare eller förpackningar så att de inte dammar eller att damm kommer ut i miljön.

Transporter, lastning och lossning samt underhållet av områdena ska genomföras så att olägenhet på grund av damm kan förhindras på ett effektivt sätt.

6 §

Bekämpning av luktspridning

För att förhindra luktspridning ska luktkäl-

lorna placeras enligt bästa praxis ur miljösynpunkt. Luktspridning ska bekämpas genom att luktkällorna kapslas in och täcks eller genom att bästa tillgängliga teknik för luktbekämpning i övrigt utnyttjas.

En last av asfaltmassa ska täckas omedelbart efter lastning.

7 §

Bullerbekämpning

För att förhindra bullerspridning ska bullerkällorna placeras enligt bästa praxis ur miljösynpunkt. Buller ska dessutom bekämpas genom att de anordningar och maskiner som orsakar buller inkapslas eller deras vibrerande ytor dämpas eller genom att bästa tillgängliga teknik för bullerbekämpning i övrigt utnyttjas.

Det buller som verksamheten orsakar för de platser som kan exponeras för störningar får inte överskrida de riktvärden för bullernivån utomhus som anges i statsrådets beslut om riktvärden för bullernivå (993/1992).

En flyttbar asfaltstation som registreras med stöd av 65 § i miljöskyddslagen och som är placerad närmare än 500 meter från den plats som exponeras för buller får vara i drift mellan klockan 22.00 och 5.00 i högst 40 dygn under ett kalenderår.

8 §

Skydd av mark och grundvatten

Bränslen och andra ämnen som medför risk för förorening av miljön ska förhindras att komma ut i marken och grundvattnet.

Bränsle- och bitumencisterner ska vara täta till sin konstruktion och tåla mekanisk och kemisk påfrestning. Brännolja ska lagras i dubbelmantlade cisterner eller i bränslecisterner med fast skyddsbassäng.

De områden där bränslen och smörjämnen för maskiner samt kemikalier hanteras och distribueras ska vara ogenomträngliga för vätska och invallade. Cisternerna ska vara slutna och utrustade med överfyllningsskydd. Tankningsanläggningarna ska utrustas med låsbara avstängningsventiler.

9 §

Avfalls- och dagvatten

Verksamheten ska ordnas så att den inte medför risk för förorening av ytvattnet eller brunnar för hushållsvatten. Bestämmelser om förbud mot förorening av grundvatten finns i 8 § i miljöskyddslagen.

Bestämmelser om behandlingen av hushållsavloppsvatten i områden utanför avlopps nätet finns i statsrådets förordning om behandling av hushållsavloppsvatten i områden utanför vattenverkens avloppsnät (542/2003).

Dagvatten från områden där bränslen och smörjämnen för maskiner på permanenta asfaltstationer samt kemikalier hanteras och distribueras ska ledas via en oljeavskiljare till regnvattensystemet.

Kolvätehalten i vatten som leds från en oljeavskiljare till ett avlopp eller en sluten behållare får inte överstiga 100 mg/l.

Kolvätehalten i vatten som leds någon annanstans än till ett avlopp eller en sluten behållare får inte överstiga 5 mg/l.

10 §

Avfallshantering

Avfallshanteringen vid en asfaltstation ska ordnas i enlighet med avfallslagen (1072/1993) och de förordningar som utfärdats med stöd av den så att verksamheten inte medför nedskräpning av miljön, förorening av marken eller olägenhet för hälsan eller miljön. Det ska då särskilt ses till att

1) återvinningsbart avfall insamlas separat från annat avfall och sänds för återvinning,

2) problemavfall och annat miljöfarligt avfall uppsamlas och hålls avskilt från varandra, sorteras, förpackas och märks enligt sina egenskaper samt lagras i ett övertäckt eller på annat sätt vattentätt utrymme på ett underlag som är ogenomträngligt för vätska,

3) olje- och annat problemavfall förs till ändamålsenlig hantering eller återvinning minst en gång per år,

4) ett transportdokument för transport av problemavfall upprättas enligt vad som föreskrivs i statsrådets beslut om uppgifter som

skall lämnas om problemavfall samt om förpackning och märkning av problemavfall (659/1996),

5) problemavfall och annat avfall sänds för återvinning eller behandling till en anläggning som enligt miljötillståndet får ta emot sådant avfall.

På verksamhetsområdet får det inte bildas sådana lager som enligt 2 § i statsrådets beslut om avstjälningsplatser (861/1997) kan klassificeras som avstjälningsplats.

11 §

Exceptionella situationer

Verksamhetsutövaren ska utan dröjsmål vidta de korrigerings- eller bekämpningsåtgärder som en exceptionell situation förutsätter i syfte att förhindra förorening av miljön och minska skadlig miljöpåverkan. En utredning av den miljöpåverkan som en exceptionell situation har ska inledas i den omfattning som situationen förutsätter på det sätt som avtalas med den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten. För att motsvarande fall inte ska uppkomma ska korrigerande åtgärder vidtas.

Med tanke på exceptionella situationer ska det på verksamhetsområdet finnas tillräckligt med primärläckningsredskap och redskap för bekämpning av läckor. I anordningarnas närhet ska det finnas nödkoppling samt anvisningar för tillvägagångssättet vid läckor och eldsvådor.

För att förhindra exceptionella situationer och olägenheter till följd av dem ska bränslen och smörjämnen samt övriga kemikalier förvaras på ett säkert sätt och med beaktande av trafiken på området. Vägarna på området ska planeras och byggas så att de lämpar sig för utryckningsfordon.

Om dammavskiljaren går sönder eller någon annan störning som väsentligt ökar utsläppen inträffar, ska den verksamhet som orsakar utsläppen omedelbart avbrytas tills störningen har åtgärdats. Verksamhetsutövaren ska sörja för service och underhåll av stationens konstruktioner och anläggningar på ett sådant sätt att de vid användningen inte skadas eller förändras så att risken för att verksamheten orsakar miljöskador och olägenheter för hälsan ökar.

För verksamheten ska det utses en ansvarig person, vars kontaktuppgifter ska anmälas till den kommunala miljövårdsmyndigheten innan verksamheten inleds. Kontaktuppgifterna ska vid behov uppdateras.

I 62 § i miljöskyddslagen finns bestämmelser om anmälningsskyldighet vid exceptionella situationer, och i 64 § i samma lag finns bestämmelser om föreskrifter som ska meddelas med anledning av en anmälan.

12 §

Mätning och kontroll

Verksamhetsutövaren ska ordna driftskontroll och kontroll av verksamhetens utsläpp och miljöpåverkan på asfaltstationen.

Vid asfaltstationen ska dammavskiljarens skick och funktion kontrolleras dagligen.

Partikel- och NO₂-halterna i förbränningsgaserna från en permanent asfaltstation ska mätas under verksamhetsåret efter registreringen och efter det vart tredje år under förutsättning att stationen fungerar normalt. Utsläppen ska alltid mätas under verksamhetsåret efter det att en anläggning för tillverkning av asfalt har bytts ut. I mätningsrapporten ska mätresultaten anges i enheten mg/m³ (n) torr gas reducerad till en syrehalt på 17 procent. Rapporten ska dessutom innehålla en bedömning av mätresultatets representativitet och anmälares bedömning av utsläppen per timme och år.

Oljeavskiljningsbrunnen ska kontrolleras varje år.

Nivån på det buller som verksamheten vid och trafiken i samband med en permanent asfaltstation alstrar ska mätas genom en engångsmätning inom tolv månader från det att verksamheten inleddes.

Om verksamhetsutövaren med mätningar eller tillförlitliga metoder kan visa att de riktvärden för bullernivå som avses i 7 § inte överskrids på ett avstånd mindre än 500 meter från den verksamhet som orsakar buller, behöver verksamhetsutövaren inte kontrollera bullerutsläppen. Vid bedömningen av bullernivån ska också den trafik som verksamheten ger upphov till på verksamhetsområdet beaktas.

Om verksamheten bedrivs mer än 500 meter från de platser som exponeras för olägen-

heter i form av buller och terrängförhållandena i tillräcklig grad hindrar ljudet att sprida sig från bullerkällan till objekt som är känsliga för störningar och det finns grundad anledning att anta att de riktvärden för bullernivå som avses i 7 § inte överskrids, behöver verksamhetsutövaren inte särskilt visa att gränsvärdena för bullernivå underskrids eller kontrollera bullerutsläppen.

13 §

Rapportering och bokföring

Verksamhetsutövaren ska årligen före utgången av februari lämna en årsrapport till den kommunala miljövårdsmyndigheten om det föregående året. Rapporten ska innehålla uppgift om kontrollen av verksamheten och dess verkningar, samt om

- 1) produktion och råämnen,
- 2) verksamhetstiderna,
- 3) de bränsletyper som använts och bränsleförbrukningen,
- 4) beräknade eller uppmätta årliga utsläpp i luften av svaveldioxid, kvävedioxid, koldioxid och partiklar, metoderna för beräkning och mätning av utsläppen samt en bedömning av resultatets representativitet,
- 5) avfall och problemavfall från verksamheten, avfallstyp, avfallsmängd, lagring och vidare transport,
- 6) resultaten av kontrollerna av avfalls- och dagvatten samt på grundvattenområde uppgifter om resultaten av kontrollerna av grundvattnet,
- 7) inspektion och tömning av oljeavskiljningsbrunnarna,
- 8) vidtagna serviceåtgärder och om störningar och exceptionella situationer som har konsekvenser för miljöskyddet.

Verksamhetsutövaren ska föra bok över de uppgifter som ska anges i årsrapporten. Ett sammandrag av bokföringen ska på begäran visas upp för den kommunala miljövårdsmyndigheten.

14 §

Nedläggning av verksamheten

Verksamhetsutövaren ska underrätta tillsynsmyndigheten om att verksamheten läggs

ned och lägga fram en plan för hur eventuella konstruktioner ska avlägsnas samt för hur eventuell förorening av marken och grundvattnet ska klarläggas samt för planerade saneringsåtgärder.

Efter det att verksamheten har lagts ned ska verksamhetsområdet försättas i sådant skick att det inte medför förorening av miljö eller risk för detta. Verksamhetsområdet ska snyggas upp, och avfall och problemavfall som lagrats på området ska transporteras för återvinning eller behandling på det sätt som föreskrivs i avfallslagen.

15 §

Anmälan om ändringar i verksamheten

Verksamhetsutövaren ska utan dröjsmål underätta den kommunala miljömyndigheten om sådana ändringar i en registrerad asfaltstations verksamhet som är väsentliga för tillsynen.

16 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2010.

Genom denna förordning upphävs 6 mom. i ikraftträdandebestämmelsen i statsrådets förordning av den 29 december 2009 om ändring av miljöskyddsförordningen (1792/2009), sådant det lyder i förordning 248/2010.

Helsingfors den 27 maj 2010

Bostadsminister *Jan Vapaavuori*

17 §

Övergångsbestämmelser

På asfaltstationer som har miljötillstånd när denna förordning träder i kraft, ska förordningen tillämpas från det att

1) miljötillstånd för väsentlig ändring av verksamheten ska sökas med stöd av 28 § 3 mom. i miljöskyddslagen,

2) en ansökan om justering av tillståndsvillkoren ska göras i enlighet med 55 § 2 mom. i miljöskyddslagen, eller

3) ett miljötillstånd behöver ändras med stöd av 58 § 1 mom. i miljöskyddslagen.

Oberoende av det som föreskrivs i 1 mom. tillämpas denna förordning på de asfaltstationer som avses i det nämnda momentet, dock senast från och med den 1 januari 2018.

Ett tillståndsärende för en asfaltstation som är anhängigt när denna förordning träder i kraft och som ännu inte har kungjorts, förfaller när förordningen träder i kraft och myndigheten registrerar verksamheten i datasystemet för miljövärdsinformation samt underrettar verksamhetsutövaren om registreringen, utom i fråga om verksamhet som avses i 30 § 4 mom. i miljöskyddslagen.

Ett tillståndsärende för en asfaltstation som är anhängigt när denna förordning träder i kraft och som har kungjorts ska behandlas enligt de bestämmelser som gällde vid denna förordnings ikraftträdande, och denna förordning ska tillämpas på verksamheten från och med den tidpunkt som avses i 1 och 2 mom.

En anmälan enligt 60 § i miljöskyddslagen om tillfällig verksamhet som orsakar buller eller skakningar som är anhängig när denna förordning träder i kraft ska behandlas så som föreskrivs i 60 och 64 § i miljöskyddslagen.

Överinspektör *Elise Sahivirta*

Nr 449

**Arbets- och näringsministeriets förordning
om ändring av arbets- och näringsministeriets förordning om givande av arbetskraftspolitiskt utlåtande och om uppgifter som ska antecknas i utlåtandet**

Given i Helsingfors den 20 maj 2010

I enlighet med arbets- och näringsministeriets beslut
ändras i arbets- och näringsministeriets förordning av den 30 december 2008 om givande av arbetskraftspolitiskt utlåtande och om uppgifter som ska antecknas i utlåtandet (1113/2008) 5 § som följer:

5 §

Uppgift om arbete med stöd av lönesubvention

I arbetskraftspolitiskt utlåtande som ges när lönesubventionerat arbete upphör ska uppgift om lönesubvention antecknas. I utlåtandet ska nämnas

1) för hur lång tid lönesubvention har utbetalats,

2) för hur lång tid lönesubvention har utbetalats i form av högsta förhöjda lönesubvention,

3) om arbetssökanden har varit sysselsatt i enlighet med en skyldighet som anges i 7 kap. 7 § 3 mom. i lagen om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002).

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2010.

Helsingfors den 20 maj 2010

Arbetsminister *Anni Sinnemäki*

Överinspektör Timo Meling

Nr 450

Jord- och skogsbruksministeriets förordning om märkesdistrikt och högsta tillåtna antal renar

Given i Helsingfors den 25 maj 2010

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av 21 § 1 mom. och 27 § renskötsellagen av den 14 september 1990 (848/1990):

1 §					
Renskötselområdet indelas i märkesdistrikt som består av renbeteslag enligt nedanstående förteckning. Det högsta tillåtna antalet livrenar, som renbeteslaget får hålla inom sitt område, och det högsta tillåtna antalet livrenar, som en delägare i renbeteslaget får äga, är i de olika renbeteslagen som följer:					
Märkesdistrikt och renbeteslag	Högsta tillåtna antal livrenar som får hållas inom renbeteslagets område	Högsta tillåtna antal livrenar som får ägas av en delägare i renbeteslaget			
			<i>Pallastunturi märkesdistrikt</i>		
			Muonio	6 000	500
			Kyrö	3 500	500
			<i>Kittilä märkesdistrikt</i>		
			Kuivasalmi	6 000	500
			Alakylä	5 300	500
			<i>Sodankylä märkesdistrikt</i>		
			Sattasniemi	5 300	500
			Oraniemi	6 000	500
			Syvjäärvi	5 500	500
			Lappi	8 000	500
			<i>Keminkylä märkesdistrikt</i>		
			Kemin Sompio	12 000	500
			Pohjois-Salla	4 800	500
			<i>Salla märkesdistrikt</i>		
			Salla	5 300	300
			Hirvasniemi	2 300	300
			<i>Enare märkesdistrikt</i>		
			Näätämö	3 600	500
			Muddusjärvi	5 200	500
			Vätsäri	3 000	500
			Paatsjoki	1 600	500
			Ivalo	6 000	500
			Hammastunturi	5 500	500
			Sallivaara	7 500	500
			Muotkatunturi	6 800	500
			<i>Enontekis märkesdistrikt</i>		
			Näkkälä	8 300	500
			Käsivarsi	10 000	500
			<i>Raudanjoki märkesdistrikt</i>		
			Pyhä-Kallio	6 500	500
			Vanttaus	1 200	300
			Poikajärvi	4 600	300
			<i>Västra märkesdistrikt</i>		
			Lohijärvi	1 400	300
			Palojärvi	5 000	300
			Orajärvi	1 500	300
			Kolari	2 600	300
			Jääskö	1 000	300

1676

Nr 450

Itäkemijoki märkesdistrikt

Narkaus	2 000	300
Niemelä	1 400	300
Timisjärvi	1 900	300
Tolva	1 900	300
Posion Livo	1 500	300
Isosydänmaa	2 000	300
Mäntyjärvi	1 100	300
Kuukas	1 500	300

Kuusamo märkesdistrikt

Alakitka	1 600	300
Akanlahti	1 000	300
Hossa-Irni	3 000	300
Kallioluoma	2 300	300
Oivanki	2 400	300

Pudasjärvi märkesdistrikt

Jokijärvi	900	300
Taivalkoski	1 600	300
Pudasjärvi	2 200	300
Oijärvi	1 300	300
Pudasjärven Livo	1 500	300
Pintamo	2 600	300
Kiiminki	800	300
Kollaja	1 100	300
Ikonen	500	300

Kajanalands märkesdistrikt

Näljänkä	2 000	300
Halla	2 700	300

2 §

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2010 och gäller till utgången av maj 2020.

Helsingfors den 25 maj 2010

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Överinspektör Rami Sampalahti

Nr 450

Eana- ja meahccedoalloministeriija ásahus

mearkabiriin ja alimus lobálaš boazologuin

Addojuvvon Helssegis miessemánu 25 beaivve 2010

Eana- ja meahccedoalloministeriija mearrádusa mielde mearriduvvo ak amánu 14. beaivve 1990 addojuvvon boazodoallolága (848/1990) 21 §:a 1 momaanta ja 27 §:a vuolu:

1 §			<i>Pallastunturi mearkabire</i>		
Boazodoalloguovlu juhkkovuvvo bálgosiin ohkiideaddji mearkabiriide uovvovaš logahallama mielde. Alimus lobálaš ealihanboazolohku, man bálggus oázžu iežas rájiid siste doallat, ja alimus lobálaš ealihanboazolohku, man bálgosa osolaš oázžu oamastit, leat bálgosiid mielde uovvova at:			Muonio	6 000	500
			Kyrö	3 500	500
			<i>Gihttela mearkabire</i>		
			Goike oalbmi	6 000	500
			Alakylä	5 300	500
			<i>Soa egili mearkabire</i>		
Mearkabiret ja bálgosat	Alimus lobálaš ealihanboazolohku, man bálgosa siste oázžu doallat.	Alimus lobálaš ealihanboazolohku, mii bálgosa osolaš oázžu leat.	Sattasniemi	5 300	500
			Oraniemi	6 000	500
			Syväjärvi	5 500	500
			Sápmi	8 000	500
			<i>Keminkylä mearkabire</i>		
			Kemi Sompio	12 000	500
			Davvi-Salla	4 800	500
			<i>Salla mearkabire</i>		
			Salla	5 300	300
			Hirvasniemi	2 300	300
<i>Ohcejoga mearkabire</i>			<i>Raudanjoki mearkabire</i>		
Báišduottar	6 300	500	Pyhä-Kallio	6 500	500
Gálddoarvi	5 300	500	Vanttaus	1 200	300
<i>Anára mearkabire</i>			Poikajärvi	4 600	300
Njáván	3 600	500	<i>Oarjjabeale mearkabire</i>		
Muttošjávri	5 200	500	Lohijärvi	1 400	300
Váh ir	3 000	500	Palojärvi	5 000	300
Báh aveadji	1 600	500	Orajärvi	1 500	300
Avvil	6 000	500	Kolari	2 600	300
Bátneđuottar	5 500	500	Jääskö	1 000	300
Sállevárri	7 500	500	<i>Itäkemijoki mearkabire</i>		
Muotkeđuottar	6 800	500	Narkaus	2 000	300
<i>Eanodaga mearkabire</i>			Niemelä	1 400	300
Neahkkil	8 300	500			
Giehtaruohtas	10 000	500			

Timisjärvi	1 900	300	Pudasjärvi	2 200	300
Tolva	1 900	300	Oijärvi	1 300	300
Posio Livo	1 500	300	Pudasjärvi Livo	1 500	300
Isosydänmaa	2 000	300	Pintamo	2 600	300
Mäntyjärvi	1 100	300	Kiiminki	800	300
Kuukas	1 500	300	Kollaja	1 100	300
			Ikonen	500	300
<i>Guossáma mearkabire</i>					
Alakitka	1 600	300	<i>Kainuu mearkabire</i>		
Akanlahti	1 000	300	Näljänkä	2 000	300
Hossa-Irni	3 000	300	Halla	2 700	300
Kallioluoma	2 300	300			
Oivanki	2 400	300			
2 §					
<i>Pudasjärvi mearkabire</i>			Dát ásahus boahtá fápmui geassemánu 1.		
Jokijärvi	900	300	beaivve 2010 ja lea fámus jagi 2020 mies-		
Taivalkoski	1 600	300	semánu loahpa rádjai.		

Helssegis miessemánu 25 beaivve 2010

Eana- ja meahccedoalloministtar *Sirkka-Liisa Anttila*

Allagohcci Rami Sampalahti

Nr 451

**Jord- och skogsbruksministeriets meddelande
om vissa förordningar av jord- och skogsbruksministeriet**

Utfärdat i Helsingfors den 27 maj 2010

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 4 § i lagen av den 25 februari 2000 om Finlands författningssamling (188/2000):

Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat följande förordningar:

Förordningens rubrik	nr	utfärdat	träder i kraft
JSM:s förordning om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om kötthygien	26/VLA/2010	27.5.2010	1.6.2010
JSM:s förordning om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om undersökning av nöt med avseende på EHEC i slakterier och djurhållningsplatser	27/VLA/2010	27.5.2010	1.6.2010
JSM:s förordning om ändring av jord- och skogsbruksministeriets beslut om uppföljning, bokföring av sjukdomsfrekvens och anmälan av sjukdomar som förekommer hos slaktsvin.	28/VLA/2010	27.5.2010	1.6.2010

Förordningarna har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets föreskriftssamling som gäller veterinärväsendet. Förordningarna kan fås från jord- och skogsbruksministeriets avdelning för livsmedel och hälsa, Mariegatan 23, 00170 Helsingfors, tfn (09) 160 01.

Helsingfors den 27 maj 2010

Avdelningschef *Matti Aho*

Regeringsråd Ritva Ruuskanen

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 444—451, 4 1/2 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2010

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663